

de Bemærkninger, der bleve gjorte i Anledning af Kontrakten med Østersfiskeriforpagterne, da vil jeg sige, at det heller ikke er noget godt Tidspunkt midt i Saisonen at komme ind paa en Forhandling af disse Spørgsmaal. I Øvrigt vil den ærede Ordfører ikke have mindste Tvivl om, at Administrationen har efter bedste Gode sin Opmærksomhed rettet paa disse vigtige Forhold og ønsker netop at blive sat i Stand til at faae Tilsynet gjort saa sagkyndigt som muligt. Netop med Hensyn til det Punkt, som den ærede Ordfører berørte, er der jo forbeholdt en Forhandling mellem det ærede Udvalg og mig, ikke med Hensyn til Størelsen af Bevillingen, thi i saa Henseende er der ingen Uenighed, men med Hensyn til dens Anvendelse, og derfor tror jeg heller ikke, at der er nogen Opfordring til for Dieblisset at komme nærmere ind derpaa. Jeg skal endnu kun berøre nogle Enkeltheder. Den ene er med Hensyn til Betænkningens Nr. 165. Det er fuldkommen rigtigt, som den ærede Ordfører fremhævede, at tidligere Lars Regnskaber godtgjøre, at der vises en forstandig Sparommelighed med Hensyn til de Medhjælpssummer, hvortil der er begjæret en Forhøjelse. Det kan ikke undre, at en Forhøjelse er nødvendig, naar der tages Hensyn dels til alle de Grunde, der overhovedet tale for en Forbedring af de lavere Lønninger og dels til Udviklingen af Forretningerne ved det hele Toldoplysn i Kjøbenhavn. Det er saa stærke Momenter, der her gjøre sig gjældende, at, hvis det skulde vise sig, at Beløbet overskrides, saa betyder det ikke, at det ikke har været viist en forstandig Sparommelighed. Jeg paaskjønner ved denne Leilighed særlig, at det ærede Udvalg, efter den Forhandling, jeg havde med det, har sluttet sig til Finantsministerens Forslag, Min anden Bemærkning gjælder Betænkningens Nr. 171, hvor der staaer, at, saafremt Begjæringer, der afgive tilstrækkelig Garanti, foreligge, bør en væsentlig Del af Livsforfikkingsanstaltens til Udlaan bestemte Kapital udlaanes i mindre Summer. „Væsentlig Del“ er jo et noget ubestemt Udtryk, og det kunde i alt Fald forstaaes saaledes, at det indeholder mere end rimeligt er; men i Øvrigt skal jeg sige, at der ikke ved Anstalten har været Spørgsmaal om principiel Udelukkelse af Laan i mindre Gendomme. Jeg har specielt undersøgt det Spørgsmaal, siden jeg havde Konference med Udvalget om disse forskellige Ting.

Judenrighsministeren: Efter den Maade, hvorpaa Udvalget har stillet sig til de Forslag, der for mit Vedkommende foreligge ved dette Afslut af Finantsloven, saavel som efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har udtalt sig om dem, kan jeg ganske følge det Exempel, som min ærede Kollega nys har givet, og det er derfor kun saa Bemærkninger, jeg har at gjøre. Jeg tror ikke, at der i det, som indeholdes i Udval-

gets Betænkning, saa lidt som i det, der indeholdes i de Bemærkninger, som den ærede Ordfører gjorde, er Grund for mig til at tage andet Forbehold end det, at jeg, saa vidt det staaer til mig, skal forsøge paa at fyldestgjøre de Ønsker, som ere fremsatte. Det maa imidlertid være mig tilladt at gjøre en lille Bemærkning i Anledning af den Uttring, hvormed Udvalget i sin Helhed har sluttet sin Fremstilling om Farten imellem Gøteborg og Frederikshavn. Udvalget har udtalt, at det var uheldigt, at der endnu ikke var truffet endelig Bestemmelse om den Maade, hvorpaa denne Fart skulde iværksettes fra 1ste April 1874, men jeg haaber dog ikke, at Nogen har kunnet tro, at jeg skulde have løbet an paa, om jeg overhovedet kunde faae Farten fortsat eller ikke. Jeg har i den Henseende taget mine Dispositioner, og det tjener i alt Fald her til Underretning, at jeg er sikker paa at kunne fortsætte Farten. Naar Udvalget imidlertid synes at bebrejde mig, at jeg ikke har truffet endelig Bestemmelse om Maaden, hvorpaa dette skulde ske, vil jeg dertil kun sige, at det forbauser mig, at man bebrejder mig, at jeg ikke, forinden Bevillingen er given, har truffet endelig Disposition om denne Sag, og det saa meget mere som mit Forslag derom gaar ud paa at begjære et ikke saa ganske lille Tilskud, nemlig en ligesrem Fordobling af Beløbet, hvormed dog naturligvis ogsaa vil være forbundet en Fordobling af den Fart, der nu finder Sted. Det er mig høert at kunne sige, at jeg, naar jeg faar Bevillingen, meget snart vil kunne bringe Sagen til endelig Afslutning, idet selvfølgelig de fornødne Forberedelser ere trufne, og — som jeg tror at turde sige — trufne med Udsigt til et gunstigt Udsald. — Hvad angaar Tilslaget til Bestillingsmændene ved Jernbanerne, synes det, som om Ingen ret har lyst til at røre derved i dette Dieblis. Jeg skal imidlertid sige, at det ærede Udvalg for saa vidt er kommet mig i Forhøbet, som jeg naturligvis var forberedt paa at stille Forslag til en lignende Forøgelse i Lønningen for disse Bestillingsmænd som den, der maatte blive tilstaaet andre Bestillingsmænd i Statens Tjeneste. Jeg skal hertil sje den Bemærkning, at det ærede Udvalgs Forudsetning om, at der ikke i de senere Aar er flet nogen Forøgelse i disse Bestillingsmænds Løn, ikke er rigtig; thi de have faaet Forøgelse i samme Forhold som alle øvrige Statsembedsmænd (Winther: Det er ikke meddelt os!). Det vil i alt Fald fremgaa af Regnska-

Rettelser.

Sp. 1662, Lin. 4 f. o.: „Evedene“ læs: „Evedaa“.
— 1663, Lin. 6: „Den ærede Formand . . . i denne Verden“ skiftes ned mellem „S. Kruse:“ og „Forsørigt“.